

Sygnatura akt XV GC 1022/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 25 marca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XV Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Mądry

Protokolant: Paweł Pietraszek

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko W. F. (1)

o zapłatę

I. oddała powództwo.

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XV GC upr 1022/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 czerwca 2013r. M. K. domagała się zasądzenia od W. F. (1) kwoty 8 610, złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od tej kwoty od dnia 18 czerwca 2011r. do dnia zapłaty, oraz przyznania jej od pozwanego zwrotu kosztów postępowania.

Uzasadniając zgłoszone żądanie powodowa spółka wskazała, że strony dnia 28 kwietnia 2011r. zawarły umowę o współpracy w zakresie windykacji polubownej w zakresie której powódka zobowiązała się do dochodzenia roszczeń od dłużnika pozwanej spółki. Pozwana zobowiązała się do uiszczenia powódce prowizji liczonej od każdej kwoty wpłaconej przez dłużnika na poczet spłaty zobowiązania. Działania powódki doprowadziły do spłaty zobowiązania przez dłużników w ratach. W związku z brakiem płatności pismem z dnia 10 lutego 2012r. powódka zobowiązała pozwanego do spłaty należności, a brak jego reakcji spowodował konieczność dochodzenia roszczenia na drodze sądowej.

W dniu 17 lipca 2012r. tutejszy Sąd w sprawie XV GNc upr (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględniono żądania pozwu w całości, w tym przyznano stronie powodowej od pozwanego kwotę 1292 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Od powyższego nakazu pozwany wniósł sprzeciw domagając się oddalenia powództwa w całości. Uzasadniając swoje stanowisko przyznał, że zawarł umowę z (...) wskazując równocześnie, że spłata zadłużenia nie wynikała z działań powódki. Podał, że uzyskał zapłatę należności objętej pozwem na zasadzie solidarnej odpowiedzialności za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę, ok której mowa w art. 647¹ k.c. i tym samym nie jest rezultatem działalności powódki. To spółka (...) Spółka z o.o. będąca gwarantem umów podwykonawstwa. Przejęła na siebie ciężar zapłaty.

W toku procesu strony podtrzymały swoje pierwotne stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 29 kwietnia 2009r. W. F. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod firmą P.P.B. S.” ((...)) zawarł z M. K. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...) ((...)) umowę, przedmiotem której było dochodzenie roszczeń finansowych w sprawach wynikających z prowadzonej przez Zleceniodawcę działalności gospodarczej wraz z możliwością dopisania przez Zleceniodawcę informacji o zobowiązaniu dłużnika Zleceniodawcy do Krajowego Rejestru Długów.

Zgodnie z zapisem §1 umowy w ramach prowadzonego postępowania w zakresie dochodzenia roszczeń finansowych, Zleceniobiorca zobowiązał się do wysłania do dłużnika w imieniu Zleceniodawcy wezwania do zapłaty zawierającego ostrzeżenie o zamiarze przekazania danych do (...) S.A., negocjacji sposobu oraz terminu zapłaty wierzytelności, przedstawienia Zleceniodawcy istotnych postanowień ugody z dłużnikiem.

Zgodnie z zapisem § 4 zobowiązał się w terminie 7 dni do pisemnego powiadomienia K. I. mailem i równoległe listem poleconym o wszelkich wpłatach dokonanych przez dłużnika oraz innych istotnych zmianach dotyczących danych podanych w zleceniu w celu zaktualizowania wysokości zobowiązania i informacji w sprawach wpisanych do (...) S.A. zgodnie z wymogami ustawy.

Zgodnie z zapisem §5 punktu 1 na podstawie wystawionej faktury VAT Zleceniodawca zobowiązał się do zapłaty K. I. prowizji liczonej od każdej kwoty wpłaconej przez dłużnika na poczet spłaty zobowiązania oraz bezzwrotnej opłaty jednorazowej, od przekazanego zlecenia, przy czym zgodnie z ppkt2. za spłatę zobowiązania strony uznały każde rozliczenie Zleceniodawcy z dłużnikiem dokonane od dnia podpisania zlecenia, w szczególności kompensatę, zwrot towaru, przelew wierzytelności, potrącenie ustawowe i umowne, odnowienie, przejęcie długu, zaspokojenie przez osobę trzecią, zwolnienie z długu i inne przypadku wygaśnięcia roszczenia lub powodujące pomniejszenie kwoty roszczenia przez klienta w toku realizacji zlecenia.

Za wierzytelność wymagalną w okresie od 91 do 180 dni, zgodnie z tabela opłat, prowizja za jej odzyskanie miała wynieść 14 %.

Dowód: umowa o współpracy w zakresie windykacji polubownej wraz z załącznikami, k. 12-17.

W. F. (1) dnia 29 kwietnia 2011r. zlecił M. K. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) dochodzenie należności od dłużnika - Ł. J. na kwotę 20 000 złotych z tytułu należności wypłaconej za niewykonaną usługę oraz na kwotę 30 000 złotych od dłużnika – R. S..

Dowód: formularze zlecenia z dnia 10.12.2009 r. – k.18 i k.19.

W treści porozumienia zawartego dnia 24 maja 2011r. przez (...) Sp. z o.o. w W. W. F. (2) oświadczył, że zrzeka się wszelkich roszczeń wobec Ł. J. oraz R. S. wynikłych z tytułu ich działalności na budowie Galeria (...) oraz zobowiązał się do poinformowania tych podmiotów o zrzeczeniu się roszczeń w tym zakresie. Spółka (...) zobowiązała się w punkcie 1 do zapłaty W. F. (1) kwoty 37 000 złotych netto tytułem należności za wykonanie przez niego robót na elewacji na Galerii (...) w R..

Dowód: porozumienie z dnia 24 maja 2011r. – k.35 – 36.

W ramach działań windykacyjnych pracownicy K. I. kontaktowali się wyłącznie z dłużnikami wskazanymi w zleceniu, kierując do nich wezwania w formie pisemnej i mailowej.

Dowód: zeznania świadka P. R. – k.54.

Dnia 7 czerwca 2011r. M. K. wystawiła na rzecz W. F. (1) fakturę VAT nr (...) tytułem prowizji za zlecenie (...) w kwocie 5 166 złotych, tj. 14% wraz z 22% VAT od kwoty 30 000 złotych oraz za zlecenie (...) w kwocie 3 444 złotych, tj. 14 % wraz z 22% VAT od kwoty 20 000 złotych. Łączna kwota faktury to 8 610 złotych.

Dowód: faktura VAT o nr (...) - k. 20.

Pismem z dnia 10 lutego 2012r. W. F. (1) został wezwany do uiszczenia kwoty 8 610 złotych tytułem należności z faktury VAT nr (...).

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 10.02.2012 r. wraz z potwierdzeniem nadania k. 21-23.

Sąd zważył:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zawarta przez strony umowa dochodzenia należności należy zakwalifikować do kategorii umowy o świadczenie usług zbliżonej do umowy zlecenia, do której z mocy art. 750 k.c. stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Zgodnie zaś z art. 735 §1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

Treść łączącej strony umowy nie była pomiędzy stronami sporna, a podstawą sporu było ustalenie, czy powódce przysługuje wynagrodzenie prowizyjne w sytuacji, gdy na rzecz pozwanego uiszczył inwestor, a nie dłużnicy objęci zleceniem. Powódka wywiodła, że zgodnie z §5.2 umowy stron za spłatę zobowiązania uważa się wszelkie rozliczenia Zleceniodawcy z dłużnikiem dokonane od dnia podpisania Zlecenia, w szczególności kompensatę, zwrot towaru, przelew wierzytelności, potrącenie ustawowe i umowne, odnowienie, przejęcie długu, zaspokojenie przez osobę trzecią, zwolnienie z długu i inne przypadku wygaśnięcia roszczenia w toku realizacji zlecenia.

W ocenie Sądu powołany zapis nie daje podstaw do uznania, aby po otrzymaniu zapłaty w trybie art. 647¹ k.c. od inwestora pozwany zobowiązany był do spłaty jakiegokolwiek należności wobec powódki. Warto bowiem pamiętać o tym, że treść umowy K. I. jest standardowym drukiem, przedstawianym do podpisu klientom. Z zapisu §5.2 umowy wynika natomiast jednoznacznie, że dopiero rozliczenie Zleceniodawcy z dłużnikiem dokonane od dnia podpisania Zlecenia w toku realizacji zlecenia rodzi zobowiązania do zapłaty wynagrodzenie prowizyjne po stronie pozwanej. Inne okoliczności skutkujące zaspokojeniem pozwanego, a nie związane z porozumieniem obejmującym ustalenia z dłużnikiem strony pozwanej określonym w zleceniu, nie mieszczą się w zakresie zdarzeń skutkujących obowiązkiem zapłaty powódce wynagrodzenia prowizyjnego. Przedłożone przez pozwanego porozumienie nie obejmowało dłużników wskazanych w zleceniu – dłużnicy nie byli jego stroną. W ocenie Sądu przy wykładni powołanego zapisu nie można stosować interpretacji rozszerzającej. Treść umowy stron została sporządzona przez profesjonalistę - podmiot zawodowo trudniący się windykacją, na standardowych drukach powódki. W takiej sytuacji pamiętać należy o zasadzie wykładni przeciwko proferentowi, opierającej się na koncepcji odpowiedzialności za nie wystarczająco jasne zredagowanie tekstu umowy. Koncepcja ta znalazła potwierdzenie w obszernym orzecznictwie Sądu Najwyższego, które można zastosować do niniejszej sprawy co najmniej per analogiam. W orzeczeniu z dnia 24 lipca 1959 r., IV CR 1027/58, OSP 1961, Nr 2, póż. 32 Sąd stwierdził w odniesieniu do ogólnych warunków ubezpieczenia (...), że sprzeczne z zasadami współżycia społecznego byłoby, aby niejasność w zawartym w regulaminie ubezpieczenia oświadczeniu woli (...), wywołaną wadliwą i niedbałą jego redakcją tłumaczyć na niekorzyść kontrahenta (...), który nie miał żadnego wpływu na treść zawieranej umowy i działał w zaufaniu do (...); skutki bowiem zaniedbania obowiązku formułowania w sposób zrozumiały dla adresatów ofert obciążać muszą składającego oświadczenie woli. Pogląd ten zyskał potwierdzenie w judykaturze, wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego (7) z 6 grudnia 1975 r., III CZP 44/75, OSN 1976, Nr 7-6, póż. 153, a także w wytycznych Sądu Najwyższego z dnia 30 grudnia 1988 r., III CZP 48/88, OSN 1989, Nr 3, póż. 36, gdzie Sąd Najwyższy stwierdził, że „przy wykładni postanowień kart gwarancyjnych i podobnych dokumentów prawnych należy kierować się zasadą, według której w razie wątpliwości określone postanowienie powinno być interpretowane na korzyść kupującego”.

Dla legitymacji maksymy in dubio contra proferentem uzasadnienie znajduje się także w koncepcji „zwiększonego ryzyka tego, kto redaguje (lub posługuje się tekstem przez kogoś innego zredagowanym) w takiej sytuacji, że druga strona nie ma pełnej lub żadnej możliwości należytego rozpoznania sensu umowy i wpływania na formułowanie jej treści. Jest bowiem słuszne, aby ten kto korzysta z faktycznie jednostronnej swobody formułowania treści umowy, ponosił ryzyko niejasnej jego redakcji” (zob. Z R.: System Prawa Prywatnego ~ Prawo cywilne część ogólna t. II, 2002, s. 83). Dlatego też strona powódka nie może przerzucać odpowiedzialności za ewentualną nieprecyzyjną redakcję umowy na pozwaną spółkę.

Skoro zatem w §5.1 umowy strony zapisały, że jedynie porozumienie z dłużnikiem spowoduje powstanie zobowiązania po stronie pozwanego, to brak wykazania porozumienia z jego udziałem w ocenie Sądu skutkuje uznaniem, braku podstaw do uwzględnienia roszczenia.

Zgodnie z zasadą kontrydiktoryjności i ciężarem dowodu (art. 6 k.c. i 232 k.p.c.) strona powodowa winna była wskazać dowody na poparcie twierdzeń podniesionych w pozwie, natomiast na stronie pozwanej ciążył obowiązek przedstawienia dowodów potwierdzających okoliczności wskazane w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

Treść żadnego z przedłożonych w sprawie dokumentów, ani też zeznania żadnego ze świadków nie potwierdzają przedstawionej w pozwie wersji, aby doszło do porozumienia pozwanego z dłużnikami w toku realizacji Zlecenia. Warto przy tym podkreślić, że dla realizacji zlecenia, zgodnie z §2.2 umowy, przewidziano okres 60 dni i dochodząc roszczenia powódka winna wykazać, że jakiegokolwiek oświadczenia pozwanego dotarło do dłużników w tym okresie. Brak wykazania tej okoliczności jest dodatkowym argumentem dla uznania braku zasadności powództwa.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Mając na względzie wynik sprawy pozwanemu należał się zwrot kosztów procesu, na które złożyły się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1 200 zł, ustalone zgodnie z §2 i §6 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349) oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17zł.

Z:

1. odnotować;
2. odpis uzasadnienia proszę przesłać pełnomocnikowi pozwanego.